

Universiteit
Leiden
The Netherlands

En toen ... bestond de B.I.L. 4 jaar! Anita Sørensen, bestuurslid B.I.L.-bestuur 1987-1988, vertelt over besturen tijdens de Koude Oorlog

Heins, H.; Elk, S. van

Citation

Heins, H., & Elk, S. van. (2004). En toen .. bestond de B.I.L. 4 jaar!: Anita Sørensen, bestuurslid B.I.L.-bestuur 1987-1988, vertelt over besturen tijdens de Koude Oorlog. *Bestuurskundige Berichten*, 19(1), 33-36. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3211223>

Version: Not Applicable (or Unknown)

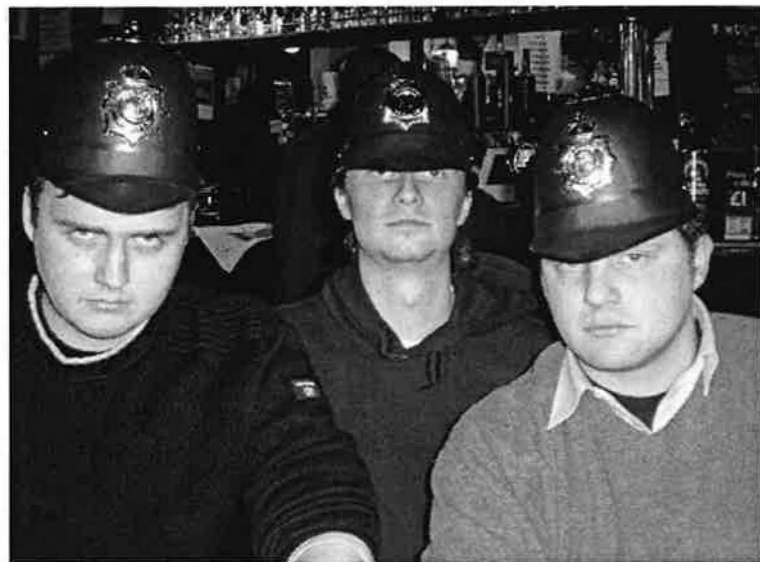
License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3211223>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Commissie Buitenland

Cops

Door weer en wind

Hennie, onze buschaffeur

Pub in Londen

En toen... bestond de B.I.L. 4 jaar!

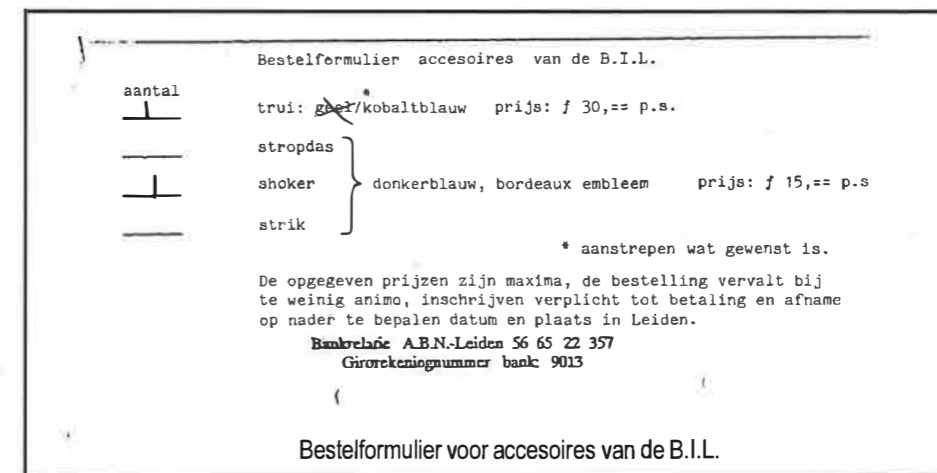
Anita Sørensen, bestuurslid B.I.L.-bestuur 1987-1988, vertelt over besturen tijdens de Koude Oorlog.

De geschiedenis lijkt zich af en toe te herhalen. Precies 14 jaar geleden was Anita Sørensen lid van het B.I.L.-Bestuur 1987-1988. Een jaar dat niet alleen nieuwe initiatieven ten uitvoering bracht die nu nog bestaan, zoals het Landelijk Overlegorgaan Bestuurskunde, maar qua gebeurtenissen ook opvallend veel vergelijkingen vertoont met dit bestuursjaar. Het bestuursjaar 1987-1988 was net zoals dit jaar ook een pré-lustrumjaar.

Eveneens blijkt uit archiefstukken, dat bestuurlijke vernieuwing bij de B.I.L. van alle tijden is. In het jaar 1987-1988 wordt de B.I.L. al behoorlijk bestuurlijk vernieuwd, door een wijziging in de statuten van de vereniging. Vergelijkbaar hiermee is het verzoek van de ALV van 24 september 2003 om te bekijken of de huidige statuten en reglementen van de vereniging nog volstaan. Een levendige handel in allerlei B.I.L.-promotieartikelen is ook van alle tijden geweest, getuige het fragment hiernaast van een heus bestelformulier! Sterker nog, het blijkt dat de B.I.L.-artikelenwinkel nog uitgebreider was dan nu! Uiteraard zijn naast vergelijkingen vast en zeker verschillen met '87-'88 en 2003-2004 te vinden. Om alle merkwaardige, interessante en leuke gebeurtenissen van 1987-1988 wat uitgebreider op te rakelen dan alleen via archiefstukken is mevrouw Sørensen, toen Commissaris Eerstejaars, geïnterviewd. Niet alleen het jaar 1987-1988 heeft onze interesse, we zijn ook benieuwd hoe het Anita Sørensen is vergaan na haar bestuursjaar.

Voorafgaand aan het interview schetst Anita Sørensen kort de situatie waarin het bestuur van toen werkte. 'Wij waren het derde bestuur maar het was dus allemaal nog heel pril. De vakgroep zat

We konden niet alleen bij elkaar naar binnen lopen, wij zaten letterlijk bij hen op de kamer. Dat is hetzelfde jaar veranderd met onze verhuizing naar beneden in het Kamerlingh Onnes Laboratorium (KOL voor intimi), waar we een eigen kamer kregen. Net zoals jullie die nu hebben. Het werd allemaal groter, er kwamen steeds meer studenten, de hele sfeer veranderde. In mijn jaar waren er 150 eerstejaars, dacht ik. De meeste studenten waren wel lid. In ons jaar werd er een computer aangeschaft en dat was een hele grote uitgave voor een vereniging. Er is zelfs

op het Rapenburg. Er waren ook mensen die in het onderzoekslaboratorium zaten, waaronder Frits van der Meer en een docent die hier nu niet meer werkt, dhr. Raadschelders. Die deelden samen een kamer. De bestuurskamer was de tafel in de hoek van hun kamer. We hadden meestal een vergadering op de vrijdagmiddag en zij zaten gewoon te werken en ondertussen hoorden ze natuurlijk wat wij allemaal bespraken. En ik kan me nog erg goed herinneren dat ze heel vaak een beetje zo zaten te glimlachen. 't Was interessant wat daar gebeurde'. Het was voor ons op zich ook heel prettig. Je hebt een hele nauwe band, je zit bij die mensen op de kamer. We hebben ook regelmatig gevraagd wat zij ervan vonden. Het was voor ons een hele makkelijke ingang.

nog een hele discussie over de noodzaak en het nut ervan geweest. Maar uiteindelijk is er een computer aangeschaft, die met name werd gebruikt voor de stukjes van de Bestuurskundige Berichten, maar ook om stickervellen te maken. De brieven moesten we dan komen in vouwen. Dat zijn "heel belangrijke taken" voor bestuursleden. Kunt u goed vouwen? Ok, je bent aangenomen.

Hoe was het eigenlijk om te studeren aan de universiteit Leiden in die tijd? Het was nog heel kleinschalig. In de tijd dat ik studeerde zijn we hiernaar toe verhuisd, gebouw 5. De vakgroep had een gebouw, op het Rapenburg. Dat was natuurlijk een hele andere sfeer, als je daar binnenkwam. Met trappetjes naar boven en kamertjes waar hier en daar docenten zaten. Ik denk dat in vergelijking met de tijd dat wij hier

"In ons jaar werd er een computer aangeschaft en dat was een hele grote uitgave voor een vereniging."

zaten en jullie hier nu zitten er niet veel is veranderd. In het begin hadden wij ook regelmatig les in het Gorlaeus want politicologen en bestuurskundigen zaten het eerste jaar bij elkaar. Dit is nu voor het grootste gedeelte nog steeds zo, alleen wordt Gorlaeus niet voor colleges meer gebruikt. Vooral in het eerste jaar heb ik veel les gehad in grote zalen. Dat was toen nog heel modern. Wij hadden in het Gravenstein les, daar bij de Garenmarkt. We hadden overal en nergens les. Als je een vak had dat aangeboden werd door rechten dan zat je meestal in hun zalen. En soms was het zelfs zo dat ze niet goed hadden opgelet, dan had je van 9 tot 11 les in het Gorlaeus en om 11 uur een rechtenvak toevallig. Dan kwam je altijd te laat.

En waarom bent u eigenlijk in Leiden gaan studeren? Waarom specifiek bestuurskunde?

Ik vond het leuke aan bestuurskunde dat je een klein beetje van zeer veel verschillende vakken krijgt. Ik vond het heel moeilijk een keuze te maken voor rechten of economie, of wat dan ook. Het is natuurlijk een studie waar je vakken aangeleverd krijgt vanuit verschillende vakgroepen. Dat vind ik ook achteraf het leuke en interessante

"Vooral in het eerste jaar heb ik veel les gehad in grote zalen. Dat was toen nog heel modern."

aan bestuurskunde. Je kon toen maar in een zeer beperkt aantal plaatsen bestuurskunde studeren, in Leiden, Rotterdam en Twente. Dat was het in die tijd zo'n beetje. Leiden trok me meer aan dan Rotterdam. Tevens vanwege de juridische afstudeervariant die je hier had. En ik had toen al zo'n beetje bedacht dat ik die afstudeervariant wilde doen, dus was het logisch dat ik naar Leiden wilde komen.

Met bestuurskunde als hele jonge studie, was dat ook anders dan andere studies, als studievereniging. Heeft u daar iets van

gemerkt? Heeft u iets gemerkt bij het contact met andere studies en andere studieverenigingen? Dat je merkt dat daar anders tegen aangekeken wordt, omdat het nog een jonge studie is?

Vanuit de vereniging hadden we heel veel contact met de docenten. Ik denk dat als je bij een heel grote vakgroep zit dat contact minder is. Wij hadden een voordeel als bestuur, omdat je dan meer contact hebt met leden in een vakgroep, maar ik denk dat je ook als student vrij makkelijk toegang hebt met docenten. Ik weet niet of dat nu ook zo is. Dat is heel lastig in te schatten. Ik denk dat dat nu veel minder is dan toen. Toen ik begon waren er al heel veel studenten. Bestuurskunde was al vrij populair geworden in een paar jaar. Het was een jonge studie maar de vakken die aangeleverd werden door de andere studies waren natuurlijk niet nieuw, de docenten deden dat al een hele tijd. Ik denk niet dat je daar iets aan merkte. Misschien alleen de echte bestuurskunde vakken. Maar in mijn tijd hadden we Professor Van Braam. Hij had een meesterwerk geschreven. Daar droeg hij soms uit voor tijdens college. 'Het groene monster' (*"Leerboek Bestuurskunde deel A"*, red.). Daar zat zo'n werkboek bij, ook een groen monster, en dan was het gewoon geef

de 19 definities van beleid. Dan dacht ik waarom doe ik deze studie? Ik herinner me ook nog het eerste semester. Dan heb je Inleiding bestuurskunde als vak en een van de eerste vragen van het tentamen was: 'Wat is het kenobject van de bestuurskunde?' In twee woorden. Maar nu ben ik dan heel benieuwd, weten jullie nu wat het antwoord is? 'Wat is het kenobject van de bestuurskunde? Twee woorden? Uh... openbaar bestuur' Ja, dat is het antwoord. Maar als je als student aankomt en de allereerste vraag bij het allereerste tentamen... ik zat gewoon te kijken 'kenobject' wat bedoelen ze in godsnaam? Ik heb geen idee meer wat mijn antwoord was maar het was in ieder geval fout. Maar de docenten waren in ieder geval heel erg geschokt dat heel veel mensen dat fout hadden. Die dachten natuurlijk ik heb toch al

een semester lang les gegeven en als ze dan niet eens meer deze vraag kunnen beantwoorden.

Wat voor soort student was u? Was u juist heel erg bezig binnen of juist buiten de B.I.L.?

Ik heb als eerstejaars meteen bij de B.I.L. gezeten, als bestuurslid. Dat was heel erg leuk want dan leer je meteen heel veel mensen kennen. Ik heb ook altijd naast mijn studie gewerkt, korte tijd in een ziekenhuis en vervolgens bij MartinAir als grondstewardess. Voordat ik ging studeren ben ik een jaar in Amerika geweest. Ik keek er iets anders tegen aan dan andere mensen. Ik wilde wel alles in een keer halen, maar ik werkte daarnaast ook en deed andere dingen. Ik ging veel op reis. Ik ben Erasmus-student en EMPA (European Master's in Public Administration, red.) student geweest. Ik heb van alle mogelijkheden gebruik gemaakt om naar het buitenland te gaan en dingen te doen.

Heeft u ook in een studentenhuus gewoond? Nee, ik had zelf een huisje. Ik woonde daar ik mijn eentje maar vlak bij het station dus ik had heel veel aanloop. Iedereen die naar het station liep of terugkwam klopte altijd even op het raam om te zien of ik thuis was. Dat was heel gezellig.

Uw functie in het bestuur was Commissaris eerstejaars. Wat hield dat precies in?

Het heette commissaris eerstejaars en je taak was borrels en feesten organiseren. Halverwege het jaar was er in samenspraak met de vakgroep besloten dat de B.I.L. een veel grotere inbreng zou krijgen in het begeleiden van de eerstejaars. Er was wel een introductiedag, maar die werd altijd georganiseerd door de vakgroep. In samenspraak met de vakgroep hebben wij toen een mentoraat opgezet en een mentoraatcommissie opgezet. Tevens kon je een cursus begeleiden van studenten volgen, die door een trainer werd gegeven. Dat hebben we eerst met de mentoraatcommissie gedaan om te kijken wat het was. Vervolgens hebben we mentoren geronseld. Daarna konden we allemaal met de mentoren van eerstejaars naar die cursus gaan. Heel luchtig hoor, het prettige daarvan

was dat ik zelf ook heel druk betrokken was bij het opzetten van de introductiedag. De vakgroep deed meer het inhoudelijke gedeelte. Tijdens de lunch moest je je groepje zoeken, net als in de EL CID. Een aantal van die mentorgroepjes, je bent natuurlijk een beetje afhankelijk van de mentoren die het doen, hebben echt heel lang bestaan en kwamen nog regelmatig bij elkaar. Ik denk dat het heel leuk is dat dat er is. In het begin was het niet nodig. Maar als de studie zo groot wordt is het toch leuk om mensen op die manier te leren kennen.

69. J.H.A. Sørensen (Anita) zo zag ze er toen uit: de pasfoto uit het smoelenboek van 1988

Wat voor vereniging was de B.I.L. precies. Qua sfeer. Hoe zou u dit omschrijven?

Ik denk dat het in de eerste plaats gezelligheid was. Misschien ook een beetje vanuit mijn invalshoek. De B.I.L. had altijd de beste feesten. Wij hadden altijd zoveel mensen op de feesten dat mensen klaagden dat het te druk was en dat ze geen adem konden halen. Wij zijn ook naar steeds grotere locaties uitgeweken. Als je op een feest kwam dan kende je ook nagenoeg iedereen. Maar het was niet zo grootschalig dat het massaal werd. Ook de jaren daarna ging ik heel trouw naar de borrels en feesten. Het laatste feest dat wij georganiseerd hebben was bij Augustinus in de Engel (bovenzaal Augustinus, red.). Daar hebben we een soort talentenjacht gedaan. Ook de vakgroep, met o.a. Frits van der Meer deed mee. Een playbackshow was het. We hebben met het bestuur nog Meat Loaf gedaan. Vreselijk. Met maskers op. We hebben geen prijs gewonnen maar het was wel heel leuk.

Hoe was de verhouding met de zusterverenigingen?

Je had in Rotterdam en in Twente ook bestuurskunde. Cedo Nulli in Rotterdam, Sirius in Twente en Curius in Delft. Die studieverenigingen kwam je dan een keer tegen op de bestuurskunde dag. Wij

waren een bestuur en zij waren een bestuur maar we hadden verder geen innig contact met elkaar. Ik kende daar een paar mensen van, die had je dan een paar keer ontmoet. Wij zaten ook niet bij elkaar, zoals jullie hier met alle studieverenigingen van de Faculteit Sociale Wetenschappen (FSW). Dan kan ik me voorstellen dat je innig contact hebt met elkaar.

Wij zaten daar beneden bij het KOL (Kamerlingh Onnes Laboratorium, red.). Ik kan me niet herinneren dat daar andere studieverenigingen waren. Later zijn ze naar FSW verhuisd maar toen was ik er al niet meer bij betrokken. Als je geografisch verspreid zit dan is innig contact ook veel lastiger. Bovendien wilde Bestuurskunde niet teveel tegen bijvoorbeeld Politicologie aanschurken. Wij waren een eigen vereniging. Ik denk dat als je in het begin zelf een studievereniging opzet je dan niet teveel geassocieerd wil worden met anderen. Je bent gewoon een eigen vereniging, die alles zelf kan. Ook dat heeft er iets mee te maken gehad.

"Dan heb je Inleiding bestuurskunde als vak en een van de eerste vragen van het tentamen was: 'Wat is het kenobject van de bestuurskunde?'"

In uw bestuursjaar is de B.I.L. op studiereis geweest naar Praag. Vorig jaar zijn we ook op studiereis geweest naar Praag en Budapest. Wat was uw indruk van Praag in 1988?

Ik was zelf al een aantal keren in Oost-Duitsland geweest dus Praag was zeker in die tijd, toen nog Tsjecho-Slowakije, veel westerser dan de DDR. Daarom keek ik er anders tegen aan dan mensen

die nog nooit in het Oostblok waren geweest. Het is een prachtige stad. We zaten in een heel mooi oud hotel. Waar we 's ochtends om 6 uur/ half 7 uur aankwamen en om 9 uur de eerste afspraak hadden. We konden niet in het hotel en zijn allemaal maar daar gaan zitten met een blik van: 'waar ben ik, ik kan mijn ogen nauwelijks openhouden, ik heb niet ontbeten, ik heb niet gedoucht, ik heb niet geslapen.' Maar verder was het hartstikke leuk. Praag is een soort openlucht museum. Het is heel prachtig. Dat was het toen ook. Het is natuurlijk heel anders dan wanneer je er nu bent. Er hing in die tijd geen reclame buiten en je voelde je toch in een ander wereldje. Ik had echter niet zo'n beklemmend gevoel als toen ik naar Oost-Duitsland ging.

In uw tijd was er een samenwerkingsverband tussen de universiteiten van Rotterdam en Leiden.

Er waren vier afstudeervarianten; twee in Leiden en twee in Rotterdam. In ieder geval kon je rechten en politicologie in Leiden doen en sociologie en economie in Rotterdam. De afstudeervariant dan. En wij volgden dan een aantal vakken in Rotterdam en die Rotterdammers kwamen bij ons in Leiden. Wij maakten altijd grapjes dat als in Rotterdam iets voor de tweede keer gebeurt ze dan zeggen 'het is een traditie'. En de Rotterdammers die bij ons kwamen vonden het allemaal heel achterlijk, want wij hadden niet van die mooie audiovisuele apparatuur in de collegezalen.

Wat heeft u het meest aan uw bestuursjaar gehad? Wat heeft u ervan geleerd?

Het leukste vond ik dat je zo snel mensen leerde kennen. Vooral als je hier als eerstejaars komt. Ik kende namelijk bijna niemand. Maar zodra je in het bestuur zit dan ken je in ieder geval je hele jaar maar ook mensen uit de jaren daarboven. Dat vond ik het leukste eraan. Verder leer je er natuurlijk ook wat van, maar dat vond ik niet het allerleukste.

Wat bent u precies na uw studie gaan doen? En in hoeverre heeft de B.I.L. daaraan bijgedragen? Je moet het zelf doen. De B.I.L. heeft daar niets mee te maken. Maar het helpt natuurlijk wel als je naast je studie allerlei dingen doet. Ik

VERLEDEN IN BEELD

heb het EMPA programma gedaan. Een Europees mastersprogramma. Het is een postdoctorale opleiding die is opgezet door Leiden, Rotterdam, Speyer (Duitsland), Leuven en the London School of Economics. Je volgt dan een aantal vakken bij je eigen vakgroep en bij een andere vakgroep. Ik ben uiteindelijk naar Leuven gegaan. Je moet weer een afstudeerscriptie schrijven die het niveau moet hebben van een opzet van een proefschrift. Het was vrij academisch en het richt zicht dus op Europa/de Europese Unie. Ik heb geen idee of het nog bestaat. Dit was een eenjarige opleiding. Dat heb ik eerst gedaan. Daarna heb ik gesolliciteerd bij Buitenlandse Zaken. Ik heb in Den Haag gezeten bij directie West en Midden Europa. Vervolgens ben ik naar de Nederlandse Ambassade in Washington gegaan, naar de politieke afdeling. Daarna ben ik bij Buitenlandse Zaken weggegaan en ben ik vertegenwoordiger van de gemeente Rotterdam geweest in Amerika, als

Director of the Rotterdam Office for Investment. Dat heb ik twee jaar gedaan, waarna ik interim manager bij een application services provider ben geweest. Vervolgens ben ik terug naar Nederland gegaan. Ik ben nu weer in de avonduren aan het studeren, rechten en ik ben aan het werk bij Crisisplan BV, een onderzoeksbureau dat zich bezighoudt met consultancy, training en simulaties op het gebied van crisismanagement.

Waarvan ik denk dat het helpt is als je op je cv kan zetten dat je activiteiten naast je opleiding hebt ontplooid. Als je alleen bestuurskunde doet denk ik dat het lastig is, speciaal in een krappe arbeidsmarkt, om een leuke baan te vinden. Ik heb natuurlijk héél véél dingen ernaast gedaan. Ik kan niet zeggen dat ik dat niet had gedaan als ik niet bij de B.I.L. had gezeten. Ik denk dat het me zeker geholpen heeft ten aanzien van het plezier dat ik gehad heb in mijn studie en het aantal mensen dat ik kende. Dus had ik een hele

positieve herinnering aan mijn studie. Laat ik het zo zeggen, als jij helemaal niets naast je studie doet dan is dat gewoon een grote min. Maar als je iets anders interessants doet dan bij de B.I.L. zitten, dan is dat net zo mooi als dat je bij de B.I.L. zit. Het mooie van de B.I.L. is natuurlijk dat je dan ook meer bij de studie betrokken bent en blijft. Dat vond ik ook een leuk aspect. Je wordt meer bij de studie en de vakgroep betrokken en waar het allemaal voor staat. Het is minder vrijblijvend. Je komt op voor je studie en wil dat mensen het leuk vinden. Maar het bestuurslidmaatschap van de B.I.L. was geen levensveranderende ervaring.

Wilt u nog iets meegeven aan studenten?

Ik denk dat het heel belangrijk is, dat je meer doet dan alleen je studie en dat kan van alles zijn. Dat kunnen ook extra vakken zijn die je bij een andere faculteit doet omdat je heel geïnteresseerd bent. Zodat je kan laten zien dat je een specialiteit hebt of dat je iets bijzonders hebt gedaan waardoor je toch net iets anders bent dan een ander. Het leuke van bestuurskunde en dat vind ik nog steeds, is dat het heel divers is. Niet alleen de linkerkant van je brein wordt geïnspireerd maar ook rechts. De ene keer zit je statistiek te doen en de andere keer volg je een inleiding recht. Je wordt nogal breed opgeleid en krijgt verschillende interessante vakken. Maar dat is tegelijkertijd het gevaar; je bent een generalist. Bestuurskunde is een hele mooie opstap. In tijden dat het heel goed gaat kom je ermee weg om generalist te zijn maar op dit moment is dat niet zo. Je moet ook iets echt kunnen, dat wil zeggen: je moet ook een specialist zijn in iets. Ik denk dat sommige mensen dat soms vergeten. Bestuurskunde is een heel leuke, interessante studie. Je kan een beetje meepraten met iedereen. Daarom heb ik nog steeds geen spijt van mijn studiekeuze. □

Hessel Heins &
Simone van Elk

Leiden, 16 september 1989

Aan het bestuur van de B.I.L.

Jullie hebben gevraagd of ik een briefje wilde schrijven om duidelijk te maken dat ik echt geïnteresseerd ben om lid te worden van het B.I.L.-bestuur en dat doe ik dan bij deze.

Mijn naam is Anita Sørensen en ik ben dit jaar eerstejaars bestuurskunde, na een jaar in de VS aan Indiana University (Bloomington Campus!) gestudeerd te hebben.

Ik heb enige ervaring als bestuurslid omdat ik drie jaar secretaresse van de filmclub van onze school geweest ben en daarnaast een jaar als klasvertegenwoordiger gefungeerd heb.

De redenen waarom ik mij opgeef zijn, dat het me nettig én leuk lijkt om in het B.I.L.-bestuur te zitten. Nettig omdat je zo een beetje bestuur in praktijk kunt brengen, en leuk omdat de activiteiten die jullie organiseren me erg snel lijken; echt iets om aan mee te werken!

Ik hoop dat ik zo genoeg verteld heb. Mocht dat niet zo zijn, bel me dan even. Ik hoop snel iets van jullie te horen.

Hartelijke groeten.

Anita Sørensen
tel. 071-120871

De originele handgeschreven sollicitatiebrief van Anita Sørensen

B.I.L.-LID IN LEIDEN

Interview met Jetse Siebenga

Tweedejaars bestuurskundestudent Jetse Siebenga is assessor extern bij de Algemene Leidse Studenten Zeilvereniging, kortweg A.L.S.Z.V., De Blauwe Schuit. Hij is deze BB het B.I.L.-lid in Leiden.

Wanneer uw verslaggever het pand van de Blauwe Schuit aan de 5e Binnenvestgracht 20 betreedt is hij aangenaam verrast. Bescheiden doch gezellig is het, de inrichting maakt dat men zich waant in het ruim van een zeilboot. Op de zolder zit Jetse te wachten, druk doende met bestuursaangelegenheden. Onder het genot van een kop koffie vertelt Jetse over zijn bezigheden in de persoon van bestuurslid extern. "Ik onderhoud namens de Blauwe Schuit contact met onder andere onze vijftien zusterverenigingen door het hele land en ben verantwoordelijk voor de acquisitie." Na een vraag over de sfeer en de competitiviteit onder de zeilers blijken er borrelaars en echt fanatieke zeilers te onderscheiden zijn. "Een tijdje terug hebben zeilers van de Blauwe Schuit meegedaan aan het WK. Er wordt door sommigen dus echt topsport bedreven. Anderen komen vooral op de borrel op dinsdagavond en pakken af en toe een boot uit de loods om een stuk te zeilen op de Kaagse plas."

Jetse behoort tot deze laatste groep. Hij heeft het zeilen geleerd bij de waterscouting, maar dat stelt volgens hem niet zoveel voor. Als student wilde hij weer gaan zeilen en is hij vorig jaar lid geworden bij de Blauwe Schuit. Vorig jaar lid geworden en dit jaar al bestuur, waarom zo snel al? "Ik werd gevraagd, dus blijkbaar vonden ze me wel in het bestuur passen. Bovendien had

wel, ik volg één vak per trimester, maar ik ben ook lid van de Navigators Studentenvereniging Leiden (een open christelijke studentenvereniging, red.) en daar gaat ook tijd in zitten. Ik heb bijvoorbeeld het gala georganiseerd." Studenten die actief met geloof bezig zijn, zijn tegenwoordig dun gezaaid. Wordt je visie op geloven beïnvloed door het studentenleven? "Ik ben realistischer geworden, maar ik laat mijn geloof zeker een rol spelen in mijn denken. Zo ben ik bestuurskunde gaan studeren deels met het doel om goed te doen voor de samenleving. Met bestuurskunde kan je later op doordachte en goede wijze invloed uitoefenen op de maatschappij. Vanuit de gedachte dat je voor je medemens moet zorgen heb ik vroeger een tijdje vrijwilligerswerk gedaan en dat ga ik in de toekomst misschien wel weer doen."

Als het gesprek op de studie komt blij-

"Ik ben realistischer geworden, maar ik laat mijn geloof zeker een rol spelen in mijn denken."

ik een goede El-Cid commissie gedraaid en 50 nieuwe leden geworven op een totaal aantal leden van 140, dus dat sprak wel aan." 25 tot 30 uur per week is Jetse bezig met bestuurszaken. In de tijd die hij dan nog over heeft zou hij nog kunnen studeren. "Dat doe ik ook

ken Jetse en uw verslaggever gedeelde frustraties te hebben. "Er zijn te weinig colleges en niet alle colleges zijn interessant. Dat vind ik jammer. Ik ken mijn studiegenoten amper, want ik zie ze simpelweg heel weinig. Als er tentamens zijn pak ik een week van tevoren

het boek erbij en haal ik het met gemak." Maar een bestuur zoals je nu doet, draagt toch ook bij aan je zelfontplooiing en daar gaat het toch om? "Je kunt ideaal dingen naast je studie bestuurskunde doen, maar om nu te zeggen dat mijn bestuursfunctie me echt veel inzichten voor mijn studie oplevert. Het is wel heel goed voor je persoonlijke ontwikkeling in de zin dat je leert met mensen om te gaan. Echter besturen is doen en studeren is denken." Suggesties voor verbeteringen in het systeem heeft Jetse ook. "Studeren is voor mij een solo-activiteit en dat zou het niet moeten zijn. Ik wil meer en interessantere hoorcolleges en werkgroepen en intensief moeten discussiëren met mijn studiegenoten. Door te praten kom je verder. Ik heb ook altijd het idee dat grote dingen in de geschiedenis voortkomen uit studenten die elkaar beïnvloeden. Enerzijds is het aan de studenten om hiertoe meer initiatief te nemen, anderzijds moet het vanuit de universiteit meer gestimuleerd worden." Zou je bereid zijn om 4 of 5 halve dagen op de faculteit te moeten zijn? "Ja, dat is normaal toch? Je core business is studeren, dus vind ik het niet gek als dat 40 uur per week kost."

Jetse ziet het voor de toekomst wel zitten om weer een bestuur te doen naast zijn studie, maar dan voor ongeveer 12 uur in de week. Waar hij zich na zijn studie mee bezig wil gaan houden is nog onzeker. "Dat hangt ook af van hoe mijn idealisme zich ontwikkelt. Je wilt natuurlijk ook een soort carrière maken. De keuze tussen een mooie auto en hoog salaris of een Lada en vrijwilligerswerk, daar gaat het om. Die keuze moet nog even uitharden." De politiek in? "Nee, politici hebben wel nobele doelen, maar in de praktijk komt daar niet zoveel van. De zwakkeren zijn altijd in de minderheid, dus zou je de minderheid voor de meerderheid moeten stellen en dat is erg lastig. Dat houd je niet lang vol in de politiek, want dan word je niet herkozen." "Wat stem je trouwens?" "ChristenUnie, dat kan niet missen natuurlijk." □

Peter Kasbergen